

ה"ת 34839/08/22 - נאוה בכר, יוסף בכר נגד משטרת ישראל/ תנועה/ את"ן

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 34839-08-22 בכר ואח' נ' משטרת ישראל/ תנועה/ את"ן
תיק חיצוני:

בפני מבקשים	כבוד השופט גיל גבאי
1. נאוה בכר	
2. יוסף בכר	
ע"י עו"ד דור כפיר	
נגד משיבים	
משטרת ישראל/ תנועה/ את"ן	
ע"י רס"ב אלי סייג	

החלטה

בפניי בקשה להחזרת תפוס, רכב מסוג מזדה מ"ר 59366701 בבעלות המבקשת 1, בחזקתו ובשימוש של המבקש 2 שהוא בן זוגה.

הרכב מוחזק בידי המשיבה מיום 8.7.22, לאחר שהיה מעורב בתאונת דרכים קטלנית בה נהרג רוכב אופנוע, בעודו נהוג על ידי המבקש 2.

הכלל בדבר תפיסת חפצים הוא כי לרשות המשטרה 6 חודשים בהם ניתן להחזיק בתפוס עד להגשת כתב אישום בטרם יהא על המשטרה להחזיר התפוס לאדם ממנו נלקח או לבקש הארכת התפיסה. ראה סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח חדש], תשכ"ט - 1969.

החזרת תפוס טרם חלוף ששת החודשים לבקשת צד מעוניין היא פרי איזון שנועד לצמצם ככל האפשר פגיעה בקניינו של אדם.

איזון כאמור ייעשה ברוח הלכת בש"פ 342/06 לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מ"י, בנוגע לחפץ שנתפס לצורך הצגתו כראיה במשפט, כפי שצוטטה בבש"פ 608/21 ג'ראבה נ' מ"י:

"ראשית יש לבחון את שאלת קיומה המתמשך של עילה לתפיסת החפץ בהתאם לשלב בו נמצא ההליך הפלילי. בהקשר זה נקבע כי יש לבחון מה מידת הסיכוי לקיום משפט ועד כמה החפץ נחוץ כראיה במסגרתו. שנית, וככל שנקבע כי

עמוד 1

תכלית התפיסה עומדת, יש לשקול את מידת הסכנה לפגיעה בתכלית זו אם החפץ ישוחרר, אל מול היקף הפגיעה בזכות הקניין של המבקש עקב המשך התפיסה, בשים לב למשך הזמן שבו מוחזק התפוס בידי המשטרה. כן הובהר כי חש לבחון אם ניתן להשיג את מטרת התפיסה תוך פגיעה פחותה בקניינו של בעל הנכס, באמצעות שימוש ב"חלופת תפיסה". זאת בהתאם לסמכות שהוענקה לבית המשפט בסעיף 34 לפקודה, להתנות את מסירת התפוס בתנאים שימצא לנכון".

בבקשה להחזרת תפוס ובדיון שהתקיים בפניו ביום 18.8.22 נטען כי המבקשת 1 חולה במחלה קשה ונמצאת במצב סופני (סעיף 6 לבקשה) וכי המבקש הוא אדם נכה (עמ' 2, ש', 1).

לאור האמור, לאחר שמיעת טיעוני הצדדים ביום 18.8.22, הוריתי על דחיית הדיון ליום 25.8.22, תוך שקבעתי כי מצופה מהיחידה החוקרת להגיע לדיון זה לאחר שהתיק הועבר לבדיקת הפרקליטות ונבחנה השאלה האם יש צורך בביצוע פעולות חקירה נוספות לגבי הרכב, זאת על מנת לבחון האם ניתן להורות כבר עתה על החזרת הרכב לידי המבקשים.

בדיון שהתקיים ביום 25.8.22 התקבלה תגובתה הכתובה של הפרקליטות, ממנה עלה כי היא אינה מתנגדת להחזרת הרכב לידי המבקשים, אך יחד עם זאת לאור המצב הראיתי בתיק, נוכח המלצת היחידה החוקרת כי מסתמנת אחריות למבקש 2 לתאונה, ולאחר שב"כ המבקש 2 צפה בסרטון המתעד את התאונה, ביקשה הפרקליטות כי טרם שחרור הרכב התפוס שהיה מעורב בתאונה קטלנית, על ההגנה להצהיר כי אין לה צורך בבדיקת הרכב וכי היא אינה זקוקה לרכב כמוצג מטעמה במסגרת ניהול הליך פלילי עתידי כנגד המבקש 2, אחרת שחרור הרכב יכול וייתפס בעיני בית המשפט בתיק העיקרי כמחדל של המשטרה. במידה והמבקש מעוניין בבדיקת הרכב מטעמו, בדיקה כזו תתואם בהקדם האפשרי ומיד אחריה ישוחרר הרכב.

זה המקום לציין בהתאם להלכת לרגו שלעיל כי מתגובת הפרקליטות עלה שהמלצת היחידה החוקרת היא להעמיד את המבקש 2 לדיון בגין אחריותו לגרימת מותו של רוכב האופנוע וכי המלצה זו נשקלת על ידי הפרקליטות.

עיינתי בתיק החקירה ומצאתי כי קיים חשד סביר בעוצמה מספקת לכך שהמבקש 2 אכן גרם באופן נהיגתו למותו של רוכב האופנוע.

אפנה בעניין זה, בין היתר, לדו"ח צפיה מיום 11.8.22 אשר נערך על ידי הבוחן חגי דברת, המהווה תיאור מפורט, שלב אחר שלב, של קרות התאונה, בליווי תמונות מהסרטון שהוזכר לעיל.

דומה כי גם המבקש 2 עצמו הסכים לקיומו של חשד כאמור:

רישיונו של המבקש 2 נפסל למשך 90 ימים בהחלטת בהחלטת קצין משטרה ביום 10.7.22.

המבקש 2 הגיש בקשה לביטול פסילה מנהלית בפ"מ 8151-08-22, ולאחר שהתקיים דיון ביום 21.8.22, במהלכו הוצג למבקש סרטון המתעד את הארוע, חזר בו המבקש מבקשתו לביטול הפסילה המנהלית ומסר כי ישמור את טענותיו לשימוע ולתיק העיקרי, ככל שיוגש כתב אישום.

בנוסף ובהתאם להלכת לרגו, בחנתי עד כמה הרכב נחוץ כראיה במסגרת משפט הצפוי להתנהל כנגד המבקש 2. בעניין זה טענותיו של ב"כ המבקשים מעלות את האפשרות כי תהא מחלוקת שתחייב ביצוע בדיקות ביחס לרכב התפוס לשם הכרעה בשאלת אחריותו של המבקש 2 לתאונה.

כך טען ב"כ המבקשים בדיון ביום 18.8.22 כי "...הנזק שהתגבש במהלך אחסון הרכב במגרש חניה מראה שנוצר לי נזק ראייתי שאינני יכול לחתום על הצהרה כאמור. לשאלת בית המשפט האם המבקשים מעוניינים לעשות בדיקות ברכב, אני משיב לאחר שנניע את הרכב ונראה מה היה, נוכל לענות על השאלה הזו" (עמ' 1 ש' 18).

ובהמשך:

"לשאלת בית המשפט האם המבקשים מתכוונים להעלות טענות בעניין בדיקת הרכב שבוצעה על ידי המשטרה, אני משיב שכן. גילינו שברכב נוצרו כל מיני עיוותים חדשים שלא היו בעת התאונה, ואוכל להראות לבית המשפט תצלום מיום התאונה, כי ביקרתי בשטח. איננו יכולים לוותר על כל טענה כי איננו יודעים מה עשו ברכב, וזו תהיה רשלנות שלי להורות למבקש לחתום על מסמך כזה שימנע ממנו להעלות טענות בעניין הראיות, כשיש לי תמונה כזו בתיק - אני מציג לבית המשפט את התמונה. לשאלת בית המשפט מה יקרה אם הרכב יוחזר למבקשים והרכב יימכר או ייעשה בו שינוי כלשהו, על סמך מה יכריע בית המשפט, אני משיב שעל סמך מה שמצא הבוחן. התמונה הראייתית חלפה. הגשנו את הבקשה בחלוף חודש וחצי, לאחר שמוצו כל התהליכים הראייתיים לגבי הרכב" (עמ' 2 ש' 3).

וכן:

"עם כל הכבוד לנזק הראייתי שבית המשפט מכוון למבקש, הצגתי שהנזק הראייתי כבר נגרם על ידי המשיבה. אין לנו שליטה על הרכב, ועם זאת השליטה של המשיבה על הרכב היא שליטה לא מספיק טובה, כפי שהראיתי לבית המשפט בתמונה, יש נזקים. הנזק הראייתי מתבצע על ידי המדינה, לא על ידי. כרגע אינני יכול לשלול שנמצא נזק שאיננו קשור לתאונה שמי שעשה אותו הוא המדינה" (עמ' 3 ש' 16).

בדיון שהתקיים ביום 25.8.22 נטענו דברים ברוח דומה:

"אני לא מוותר על שום טענה, אין בסיס חוקי להחזיק תפוס במטרה למנוע מנאשם לטעון טענות עובדתיות" (עמ' 4, ש' 13), וכן "אני צריך לעורר ספק לא צריך להוכיח. אני מסכים שהרכב לא צריך להגיע לבית המשפט. אני לא מסכים לוותר על כלל הראיה הטובה" (עמ' 2, ש' 17).

ניכר מדברי ב"כ המבקשים כי בכוונתו להעלות טענות כנגד מצבו של הרכב באופן שיחייב בחינה והכרעה.

החזרת הרכב לידי המבקשים במצב דברים זה עשוי לפגוע פגיעה קשה ביכולתו של בית המשפט להכריע בדבר אחריותו של המבקש 2 בהליך העיקרי הצפוי, בעבירה חמורה בה קופדו חיי אדם.

ב"כ המבקש הפנה להחלטות שונות שלטעמו מצדיקות שחרור הרכב ללא תנאי, אך עיון בהחלטות אלה מעלה כי אין

בהן לתמוך בטיעון המבקשים אלא להיפך:

בה"ת 1784-10-20 מדובר היה ברכב שהוחזק על ידי המשטרה לאחר שהיה מעורב בתאונה בה נהרג הולך רגל. באותו הליך הצהיר ב"כ המבקשת, עו"ד דור כפיר המייצג את המבקשים כאן "אנו מבקשים את הרכב כמו שהוא תוך ויתור על כלל הראיה הטובה ביותר. אין לנו צורך לבדוק את הרכב על ידי חוקר מטעמנו" (עמ' 6 ש' 15).

בה"ת 56835-08-18 הצהירו ב"כ הצדדים, בהם עו"ד דור כפיר המייצג את המבקשים כאן, כי "הגענו להבנות לפיהן הרכב יושב למבקש, לאחר בדיקה שתיערך עם מומחה מטעמו. ככל שלצדדים יהיו טענות עקב בדיקה זו יוכלו לפנות בבקשה מתאימה לבית המשפט" (עמ' 1, ש' 27).

בבש"פ 608/21 **ג'ראבה נ' מ"י** ביקש העורר את החזרת הרכב שהיה מעורב בתאונה קטלנית לאחר שהצהיר כי המעורב שנהג ברכב, בנו מוחמד, לא יעלה טענה לליקוי כלשהו ברכב ולא יבקש להגיש דו"ח בוחן מטעמו, וכי הוא מבקש לשחרר את הרכב בהתאם לנהלי המשטרה המאפשרים שחרור הרכב בכפוף לבדיקת בוחן מטעם הנאשם וויתור מצדו על טענות עתידיות בדבר ממצאים נוספים הנוגעים לרכב (פסקה 3 בהחלטה).

הרכב היה תפוס באותה עת למעלה מ- 7 חודשים.

בית המשפט קבע כי הרכב נתפס כדין משהיה מעורב בתאונה מצערת בה נגדעו חייה של נערה צעירה. מעורבות זו הקימה עילה לתפיסת הרכב לצורך הגשתו בהליך משפטי. ביחס להתמשכות עילת התפיסה, התקבלה עמדת המדינה לפיה העילה מוסיפה להתקיים בעניינו של מעורב אחד שהוגש נגדו כתב אישום אך טרם נתן מענה לאישום, וביחס למעורב אחר קיימת עילה כל עוד ישנו סיכוי להגשת כתב אישום נגדו (פסקה 7 בהחלטה).

נקבע כי ניתן לשחרר את הרכב מאחר וקיימת חלופת תפיסה המניחה את הדעת ומטה את הכף לכיוון שחרור הרכב, וכוללת בעניינו של מעורב אחד את דו"ח הבוחן ש"מקפא" את תמונת מצבו של הרכב כפי שהיה בעת התאונה, בשים לב להתחייבותו של ב"כ העורר ושל אותו מעורב שלא לטעון כנגד ממצאי הדו"ח בכל הנוגע לתקינות הרכב במסגרת הגנתו של המעורב. נקבע כי שילובם של דו"ח הבוחן וההתחייבות מייטרים את הצורך בהמשך התפיסה בעניינו של אותו מעורב, ומאפשרים לקבוע בסבירות גבוהה כי לא יהיה צורך להידרש לבדיקה נוספת של הרכב בהמשך ההליך.

בעניינו של המעורב האחר שוכנע בית המשפט העליון הנכבד כי ישנה חלופה המאפשרת את מסירת הרכב לידי העורר, תוך שקיבל העמדה לפיה ניתן להעמיד הרכב לבדיקת מטעם אותו מעורב עוד לפני שתוכרע העתירה, כך שתוצאות בדיקה זו יעמדו לרשותו ככל שייפתח נגדו הליך פלילי. נקבע כי פתרון זה ישמור על תכליות התפיסה, הכוללות הגנה על זכותו של אותו מעורב להתגונן מפני הליך פלילי, וכן אינטרס הציבור שבגילוי האמת (פסקה 7 בהחלטה).

בית המשפט הורה כי הרכב ישוחרר ויימסר לעורר בתוך 45 ימים ממועד החלטה זו, באופן שיאפשר למעורב האחר, ככל שיחפוץ בכך, לבדוק את הרכב על ידי מומחה מטעמו טרם סיום התפיסה (פסקה 8 בהחלטה).

כלומר, הפסיקה שהציג ב"כ המבקשים, שלפיה נהג הוא עצמו עד כה, כמו גם ההחלטה בעניין ג'ראבה, עולה קנה אחד עם עמדת הפרקליטות כפי שהוצגה בכתב - הצהרה על ויתור על טענות כנגד הבדיקה שבוצעה או ביצוע בדיקה מטעם

המבקשים עוד בטרם שחרור הרכב.

בשלב זה הרכב תפוס מזה כחודש וחצי בלבד, רחוק מאד מפרק הזמן הקבוע בחוק של 6 חודשים העומדים לרשות המשטרה.

בדיון ביום 25.8.22 הוזכר שוב כי המבקשת 1, חולה במחלה קשה ומצויה במצב סופני (עמ' 8 ש' 19). המבקש 2 מצוי בפסילה המנהלית שתחול לכל הפחות עד ליום 9.10.22.

כלומר, שני המבקשים אינם יכולים לעשות שימוש ברכב בחודשים הקרובים.

בנסיבות אלה ולאור העמדה שהציגו המבקשים, מצאתי להורות על דחיית הבקשה להחזרת התפוס, בהיות הרכב נחוץ להצגה כראיה בהליך שצפוי להיות מנוהל כנגד המבקש 2. ככל שתתבקש הארכת התפיסה מעבר ל- 6 חודשים תידון לגופה בהתאם לבקשה שתוגש.

אציין כי לא מצאתי ליתן משקל של ממש לטענת ב"כ המבקשים לפיה יכול היה לחזור בו מהבקשה מטעם המבקש 2 וכל הסכמה שהיה נותן בשם המבקשת 1 לא הייתה רלוונטית למבקש 2 (עמ' 4 ש' 20).

מדובר במבקשים שהם בני זוג, הרכב המדובר רשום בבעלותה של המבקשת 1, בחזקתו ובשימושו של המבקש 2 (רישא הבקשה להחזרת תפוס) המיוצגים על ידי אותו עורך דין ובבקשה ובדיונים נטען לאינטרס המשותף שלהם בהחזרת הרכב.

הגשת בקשה על ידי שני מבקשים וחזרה ממנה לגבי אחד מהם כצעד טקטי ובניסיון ליצור הפרדה מלאכותית ביניהם - לא תתקבל.

עוד יצוין כי נסיבות דומות בהן רכב היה בבעלותו של המבקש ובשימושו של בנו נדונו בעניין ג'ראבה לעיל בו הוחלט כמפורט באופן העולה בקנה אחד עם עמדת הפרקליטות.

בצד דחיית הבקשה להחזרת התפוס מצאתי להורות כי ככל שיחפצו בכך המבקשים, יוכלו להצהיר על ויתור על טענות בנוסח המפורט בתגובת הפרקליטות או לבצע בדיקה לרכב על ידי מומחה מטעמם בתיאום המשטרה ותחת פיקוח נציג מטעמה כאשר ולאחר מכן יוכלו לקבל את הרכב בחזרה.

לא נותר לי אלא לאחל בריאות ואריכות ימים למבקשת 1.

תיק החקירה יוחזר למשיבה באמצעות המזכירות.

הצדדים.